

- Podnosi, pomijając inne zarzuty podnoszone w przedmiotowej sprawie, że niedopuszczalna zwłoka w zakomunikowaniu decyzji zainteresowanemu nie może mieć negatywnych konsekwencji dla wnoszącego odwołanie. Zdaniem wnoszącego odwołanie również w tym zakresie Sąd do spraw Służby Publicznej nie dokonał stosownej oceny, nawet w kategoriach prawidłowości proceduralnej, twierdzenia pozwanego, jakoby określenie miejsca zamieszkania urzędnika nastąpiło trudności.
- Niezależnie od okoliczności, że w momencie wniesienia skargi wnoszący odwołanie był już na emeryturze, miał on interes prawny we wszczęciu postępowania mającego na celu stwierdzenie niezgodności z prawem przedmiotowego przeniesienia i nadal taki interes ma, ponieważ żądanie zadośćuczynienia z tytułu doznanych krzywd osobistych i zawodowych wymaga stwierdzenia niezgodności z prawem zaskarżonego środka.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 19 października 2006 r. w sprawie F-59/
05 De Smedt przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29
grudnia 2006 r. przez De Smedt**

(Sprawa T-415/06 P)

(2007/C 42/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elizabeth De Smaedt (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: L. Vogel, R. Kechiche, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości zaskarżonego wyroku wydanego w dniu 19 października 2006 r. przez drugą izbę Sądu do spraw Służby Publicznej, zakomunikowanego listem poleconym z dnia 19 października 2006 r., oddalającego skargę wniesioną przez skarżącą w dniu 8 lipca 2005 r.;
- uznanie żądań skarżącej przedstawionych w dniu 8 lipca 2005 r.;
- obciążenie Komisji i interwenienta kosztami postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu Sądu, obejmującymi niezbędne wydatki poczynione przez skarżącą w związku z postępowaniem, w szczególności koszty związane z adresem do spraw doręczeń, koszty pobytu, a także wynagrodzenia adwokatów lub radców prawnych na podstawie art. 91 lit. b) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 października 2006 r., o którego uchylenie wnosi wnosząca odwołanie w ramach niniejszego postępowania odwoławczego, Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił skargę wniesioną przez wnoszącą odwołanie, mającą za przedmiot, po pierwsze, żądanie uchylenia decyzji Komisji z dnia 21 marca 2005 r. określającej grupę zaszerego-

wania i wynagrodzenie wnoszącej odwołanie, która pierwotnie była zatrudniona w charakterze pracownika pomocniczego, a następnie w charakterze pracownika kontraktowego oraz, po drugie, żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

W uzasadnieniu żądania uchylenia tego wyroku wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 80 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot⁽¹⁾ oraz oczywistego błędu w ocenie. Wnosząca odwołanie podnosi, że oddalając pierwszy zarzut jej pierwotnej skargi w oparciu o uzasadnienie, że Komisja była zobowiązana do respektowania kalendarza określonego zgodnie z rozporządzeniem nr 723/2004⁽²⁾ dla zastąpienia starego regulaminu pracowników pomocniczych nowym regulaminem pracowników kontraktowych, Sąd do spraw Służby Publicznej umożliwił Komisji nieprzestrzeganie wszystkich wstępnych procedur zatrudnienia pracowników kontraktowych z naruszeniem art. 80 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot.

Drugi zarzut przedstawiony w odwołaniu dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji, braku uzasadnienia i braku odpowiedzi na pisma wnoszącej odwołanie złożone na etapie pierwotnej skargi poprzez oddalenie zarzutu drugiego, który był związany z sytuacją, w której wnosząca odwołanie musiała świadczyć pracę, mającą charakter dyskryminujący w porównaniu z innymi osobami wykonującymi takie same funkcje w ramach tej samej służby Komisji. Wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi do spraw Służby Publicznej brak udzielenia adekwatnej odpowiedzi na wyjaśnienia wnoszącej odwołanie w tym zakresie i ograniczenie się do oddalenia zarzutu w oparciu o abstrakcyjną formułę słowną.

⁽¹⁾ Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot zostały określone w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniające Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124, str. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2006 r. — Sumitomo
Chemical Agro Europe przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa T-416/06)

(2007/C 42/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint Didier, Francja)(przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- nakazanie pozwanej, w razie potrzeby w trybie postanowienia w przedmiocie środka tymczasowego, dokonania korekty materialnego błędu występującego w załączniku I część A i zastąpienie „0,75 g” przez „0,75 kg”,
- nakazanie uchylenia następujących postanowień dyrektywy 2006/132:
 - Artykuł 3 ust. 2: „do 30 czerwca 2008 r.”
 - Załącznik I: „do 30 czerwca 2008 r.”
 - Załącznik I część A: „do następujących upraw”
 - „— ogórki szklarniowe (zamknięte systemy hydroponiczne),
 - śliwki (przeznaczone do przetworzenia)”
- Załącznik I część B: „Państwa członkowskie wymagają przedstawienia dalszych badań w celu uwzględnienia ewentualnych właściwości procymidonu powodujących zaburzenia endokrynologiczne w terminie dwóch lat od przyjęcia przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytycznych odnoszących się do badań dotyczących zaburzeń endokrynologicznych. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby zgłaszający, na wniosek którego procymidon został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odnośne badania w ciągu dwóch lat od wejścia w życie wyżej wspomnianych wytycznych odnoszących się do badań.”
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie wydają zezwolenie dotyczące środka ochrony roślin wyłącznie, gdy substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I i spełnione są kryteria tam ustanowione. Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2006/132 z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414 w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej⁽²⁾ w części w jakiej: i) przewiduje ona jedynie ograniczone włącznie procymidonu do załącznika I dyrektywy 91/414, ii) wprowadza szczególne warunki dopuszczalnego zastosowania oraz iii) ustanawia ograniczony okres 18 miesięcy dla ważności ograniczonego włączenia do załącznika I.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa narusza art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 1 i 4 dyrektywy 91/414. Ponadto, skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa jest niezgodna z art. 5 ust. 5 dyrektywy 91/414, a zatem że Komisja przekroczyła granice swych uprawnień dyskrejonalnych.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa została wydana z naruszeniem przepisów proceduralnych, jako że na Komisji ciąży obowiązek przyjęcia środków zaproponowanych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz Radę, bez dokonywania zmian przez ich ostatecznym ustanowieniem.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zaskarżona dyrektywa narusza uzasadnione oczekiwania jak również zasadę dobrej administracji, subsydiarności, proporcjonalności, pewności prawa, równego traktowania oraz zasadę ochrony wysokich standardów i niezależności badań naukowych. Skarżąca twierdzi też, że doszło do naruszenia obowiązku przedstawienia uzasadnienia jako że uzasadnienie zawarte w zaskarżonej dyrektywie jest niewystarczające.

Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa narusza jej prawo do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2006/132/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej (Dz.U. 2006 L 349, str. 44).

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2007 r. — Sanofi-Aventis przeciwko OHIM — AstraZeneca**(Sprawa T-4/07)**

(2007/C 42/77)

*Język, w którym została sporządzona skarga: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sanofi-Aventis SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: R. Gilbey, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: AstraZeneca AB (Södertälje, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 10 października 2006 r. w sprawie R 1302/2005-1 oraz podtrzymanie twierdzenia skarżącej, zgodnie z którym istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odnośnie spornych znaków towarowych,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.